

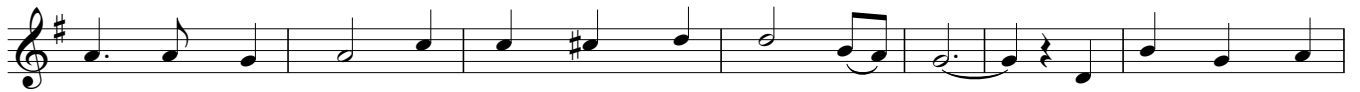
Thuyền Bơi Sông Mẹ

Thơ: Xuân Ly Băng

Nhạc: Tuấn Kim

1. Mưa chiều gió tối, dòng sông lạnh, trăng toả lu mờ, ánh nguyệt khời! Có Mẹ lòng

con đầu quạnh hiu, đêm đêm Trăng Nước vẫn sáng ngời. Một lá thuyền con

bơi nhẹ nhẹ, đây thuyền óng ánh những hào quang, con hát lời Tình yêu nhỏ nhẹ, âm

thanh bay quện đám mây vàng.

Đk. Neo thuyền bên Mẹ không về nữa, vốc uống hương hoa rất ngọt ngào!

Con say, thuyền cũng ra nghiêng ngửa, có Mẹ thật

mà! đầu phải chiêm bao!

2. Mẹ gọi con từ thềm Cung Quảng, hai bàn tay ngọc tựa sao băng. Lời

Mẹ êm như tơ đàn thoảng, con chèo mãi tới bến sông Hằng. Chao

ôi! Nước Mẹ sang ghê quá! Ngọc thạch kim cương chết cả rồi. Đập

nát mái chèo trên sông cả, cho Tình tung toé khắp nơi nơi.